

Opravična št.:

P-5/18

ECLI:

ECLI:SI:USRS:2019:P.5.18

Akt:

Spor o pristojnosti

Izrek:

Za odločanje v postopku o prekršku zaradi storitve prekrška, opisanega v obdolžilnem predlogu Postaje prometne policije Ljubljana št. 2240-273/2018/4 (50B - 197) z dne 25. 5. 2018, je pristojna Postaja prometne policije Ljubljana.

Evidenčni stavek:

Za prekršek, opisan v obdolžilnem predlogu, je predpisana globa, za voznike motornih vozil pa tudi stranska sankcija 18 kazenskih točk. Očitani prekršek naj bi bil storjen med vožnjo mopeda, katerega konstrukcijsko določena hitrost ne presega 25 km/h. Za vožnjo tega motornega vozila se ne zahteva vozniško dovoljenje, kar pomeni, da se storilcu prekrška v obravnavanem primeru kazenske točke ne morejo izreči. Na podlagi navedenega je po presoji Ustavnega sodišča že na prvi pogled razvidno, da niso podane okoliščine, na katere prekrškovni organ veže svoje stališče, da je za odločanje o prekršku pristojno sodišče.

Geslo:

1.2.51.7.2 - Ustavno sodstvo - Vrste vlog - Aktivna legitimacija v postopku pred Ustavnim sodiščem - Spor o pristojnosti - Prizadeti organ.

1.3.52.1.3 - Ustavno sodstvo - Pristojnost - Odločitev - V sporu o pristojnosti - Med sodišči in drugimi državnimi organi.

1.5.51.3.3 - Ustavno sodstvo - Odločbe - Vrste odločitev Ustavnega sodišča - Odločitve v drugih postopkih - Odločitev o tem, kateri organ je pristojen.

Pravna podlaga:

Člen 61.4, Zakon o Ustavnem sodišču [ZUstS]

Opomba:

⌘

Dokument v PDF obliki:

 [P-5-18.pdf](#)

Polno besedilo:

P-5/18-9

18. 9. 2019

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku za rešitev spora glede pristojnosti, začetem na zahtevo Postaje prometne policije Ljubljana, na seji 18. septembra 2019

odločilo:

Za odločanje v postopku o prekršku zaradi storitve prekrška, opisanega v obdolžilnem predlogu Postaje prometne policije Ljubljana št. 2240-273/2018/4 (50B - 197) z dne 25. 5. 2018, je pristojna Postaja prometne policije Ljubljana.

OBRAZLOŽITEV

A.

1. Postaja prometne policije Ljubljana (v nadaljevanju prekrškovni organ) je na podlagi prvega odstavka 103. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 21/13, 111/13 in 32/16 – v nadaljevanju ZP-1) pri Okrajnem sodišču v Ljubljani zoper storilca prekrška vložila obdolžilni predlog zaradi prekrška po dvanajstem odstavku 107. člena Zakona o pravilih cestnega prometa (Uradni list RS, št. 82/13 – uradno prečiščeno besedilo, 68/16, 54/17 in 69/17 – popr. – v nadaljevanju ZPrCP).

2. Okrajno sodišče v Ljubljani se je s sklepom št. PR 660/2018-2432 z dne 2. 7. 2018 izreklo za stvarno nepristojno za odločanje v postopku o prekršku in zadevo odstopilo v reševanje prekrškovnemu organu. V sklepu je navedlo, da je iz obdolžilnega predloga razvidno, da predlagatelj obdolžencu očita kršitev desetega odstavka 107. člena ZPrCP, ker je odklonil strokovni pregled, da bi se ugotovilo, ali je vozil pod vplivom prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi in njihovih presnovkov, ki zmanjšujejo njegovo sposobnost za vožnjo, ki mu ga je odredil policist kot vozniku mopeda, katerega konstrukcijsko določena hitrost ne presega 25 km/h. Sodišče je nadalje pojasnilo, da je opravilo poizvedbe pri Upravni enoti Ljubljana, ali je za vožnjo omenjenega mopeda potrebno vozniško dovoljenje. Od Upravne enote Ljubljana je

prejelo odgovor, da je iz Matičnega registra vozil in listin razvidno, da omenjeni moped doseže najvišjo hitrost 25 km/h. Sodišče je opozorilo na 55. člen Zakona o voznikih (Uradni list RS, št. 85/16 in 67/17 – v nadaljevanju ZVoz-1), ki določa, da se za vožnjo mopeda, katerega konstrukcijsko določena hitrost ne presega 25 km/h, vozniško dovoljenje ne zahteva. Za določitev stvarne pristojnosti za odločanje o prekrških iz šeste alineje drugega odstavka 52. člena ZP-1 je po mnenju sodišča bistveno to, ali se za vožnjo vozila, s katerim je bil storjen prekršek, zahteva vozniško dovoljenje. V primeru, ko se vozniško dovoljenje ne zahteva, kot v obravnavanem primeru, po mnenju sodišča ni pogojev, da bi bile kazenske točke v kaznovalni določbi zakona za

tako vozilo sploh predpisane. Na podlagi navedenega je sodišče zaključilo, da v obravnavanem primeru ni podan pogoj iz šeste alineje drugega odstavka 52. člena ZPrCP (predpisana stranska sankcija kazenskih točk v številu, zaradi katerega se po zakonu storilcu izreče prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja), na podlagi katerega bi bilo sodišče pristojno za odločanje o prekršku v rednem sodnem postopku, in zadevo odstopilo v reševanje prekrškovnemu organu.

3. Tej odločitvi oporeka prekrškovni organ, ki v zahtevi za rešitev spora glede pristojnosti navaja, da se sicer strinja, da v predmetni zadevi dejansko ni pogojev za izrek stranske sankcije kazenskih točk v številu, zaradi katerega se po zakonu izreče prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja, saj se za vožnjo navedenega vozila res ne zahteva vozniško dovoljenje, ne bi pa naj držalo, da za obravnavani prekršek taka sankcija v kaznovalni določbi zakona sploh ni predpisana. Pojasnjuje, da je v dvanajstem odstavku 107. člena ZPrCP določeno, da se za prekršek kaznuje voznik, ki ravna v nasprotju s policistovo odredbo iz desetega odstavka tega člena, in sicer z globo najmanj 1200 EUR. Poleg tega se vozniku motornega vozila izreče tudi 18 kazenskih točk, kar je po tretjem odstavku 22. člena ZP-1 predpisano število kazenskih točk za izrek prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja. Ob upoštevanju 12. in 16. točke prvega odstavka 3. člena Zakona o motornih vozilih (Uradni list RS, št. 75/17 - ZMV-1), da je moped (ne glede na to, ali konstrukcijsko določena hitrost presega 25 km/h ali ne) motorno vozilo, in ob upoštevanju dejstva, da je kriterij za ugotavljanje pristojnosti za odločanje o prekršku predpisana in ne izrečena stranska sankcija (prekrškovni organ se sklicuje na sodbo Vrhovnega sodišča št. IV lps 75/2010 z dne 21. 9. 2010), prekrškovni organ zaključuje, da ni nobenega dvoma, da za ta prekršek ni dovoljen hiter postopek in posledično za odločanje ni pristojen prekrškovni organ, temveč sodišče. V zvezi s tem še dodaja, da je razmejitev pristojnosti pomembna tudi z vidika enakopravne obravnave udeležencev cestnega prometa. Vozniki motornih vozil, ki ne potrebujejo vozniškega dovoljenja, ali celo vozniki, ki nimajo vozniškega dovoljenja, bi se namreč v primeru odločanja v hitrem postopku o prekršku postavili v privilegiran položaj v primerjavi z ostalimi vozniki motornih vozil, saj bi jim bilo za enak prekršek omogočeno plačilo polovične globe. To pa po mnenju prekrškovnega organa ni dopustno, saj gre za istovrstne najhujše prekrške v cestnem prometu, za katere je predpisana najstrožja sankcija.

B.

4. Ustavno sodišče je na podlagi osme alineje prvega odstavka 160. člena Ustave pristojno, da odloča o sporih glede pristojnosti med sodišči in drugimi državnimi organi. Po drugem odstavku 61. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 - uradno prečiščeno besedilo in 109/12 - v nadaljevanju ZUstS) lahko, če pride do spora glede pristojnosti zato, ker več organov zavrača pristojnost v posamezni zadevi, zahteva rešitev spora glede pristojnosti organ, ki mu je bila zadeva odstopljena, pa meni, da zanj ni pristojen.

5. V skladu s prvim odstavkom 45. člena ZP-1 o prekrških odločajo prekrškovni organi in sodišča. Razmejitev pristojnosti med prekrškovnimi organi in sodišči je urejena v 52. členu ZP-1, ki v prvem odstavku določa, da se o prekrških praviloma odloča v hitrem postopku pred prekrškovnim organom, izjeme, ko hitri postopek ni dovoljen, pa so določene v drugem odstavku. Takšne izjeme, ko hitri postopek ni dovoljen in mora zadevo že na prvi stopnji obravnavati sodišče, je zakonodajalec (med drugim) predvidel za primere sankcij, ki huje posegajo v človekove pravice in temeljne svoboščine storilca prekrška. Tako pri prekrških zoper varnost cestnega prometa, kot je obravnavani, hitri postopek ni dovoljen, če je za prekrške predpisana stranska sankcija kazenskih

točk v številu, zaradi katerega se po zakonu storilcu izreče prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja (šesta alineja drugega odstavka 52. člena ZP-1). Kriterija za razmejitev pristojnosti sta torej število predpisanih kazenskih točk za posamezen prekršek in posledica tega števila za posameznega storilca – prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja. Namen te določbe je v tem, da se storilcem prekrškov v cestnem prometu zagotovi sodno varstvo že v fazi odločanja o prekršku na prvi stopnji (o odgovornosti in sankciji za storjen prekršek) v vseh tistih primerih, ko lahko konkretnega storilca prekrška doleti izrek stranske sankcije kazenskih točk v številu, zaradi katerega se po zakonu storilcu izreče prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja.

6. Ključno sporno vprašanje v obravnavani zadevi je, ali je za določitev stvarne pristojnosti za odločanje o prekrških po šesti alineji drugega odstavka 52. člena ZP-1 pomembno le, da je za prekršek predpisana stranska sankcija v številu, zaradi katerega se po zakonu storilcu izreče prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja (kot trdi prekrškovni organ), ali pa je pomembno tudi, ali se za vožnjo vozila, s katerim je bil storjen prekršek, sploh zahteva vozniško dovoljenje (kot trdi Okrajno sodišče).

7. Ustavno sodišče je že sprejelo stališče, da mora sodišče pri presoji stvarne pristojnosti za odločanje kot ene izmed procesnih predpostavk v primerih, ko je pristojnost odvisna od pravne kvalifikacije prekrška, preveriti le, ali je že na prvi pogled razvidno, da niso podane okoliščine, na katere prekrškovni organ veže strožjo pravno kvalifikacijo prekrška. Pri tem se ne more spuščati v podrobno razlago norme materialnega prava, saj bi to pomenilo vnaprejšnje odločanje o stvari. Le v takem primeru lahko govorimo o očitno

napačni pravni kvalifikaciji.[1] Če navedeno stališče prenesemo na konkretni primer, mora Ustavno sodišče za rešitev konkretnega spora o pristojnosti odgovoriti na vprašanje, ali je že na prvi pogled razvidno, da niso podane okoliščine, na katere prekrškovni organ veže svoje stališče, da je za odločanje o prekršku pristojno sodišče.

8. Ustavno sodišče ugotavlja, da že iz obdolžilnega predloga izhaja, da naj bi storilec očitani prekršek po dvanajstem odstavku 107. člena ZPrCP[2] storil z mopedom, katerega konstrukcijsko določena hitrost ne presega 25 km/h. Peti odstavek 55. člena ZVoz-1 določa, da sme moped, katerega konstrukcijsko določena hitrost ne presega 25 km/h, voziti v cestnem prometu otrok od 12. do 14. leta starosti, ki ima pri sebi kolesarsko izkaznico, in oseba, ki je starejša od 14 let. Iz citirane določbe torej izhaja, da se za vožnjo mopeda, s katerim naj bi bil storjen očitani prekršek, ne zahteva vozniško dovoljenje. Drugi odstavek 22. člena ZP-1 določa, da se kazenske točke v cestnem prometu izrečejo vozniku, ki ima veljavno vozniško dovoljenje, oziroma osebi, ki ji je začasno odvzeto vozniško dovoljenje. Vozniku motornega vozila, za vožnjo katerega se ne zahteva vozniško dovoljenje, se torej stranska sankcija kazenskih točk ne more izreči. Zato gre pritrditi stališču Okrajnega sodišča, da za to kategorijo vozila, s katerim naj bi bil storjen očitani prekršek (moped, katerega konstrukcijsko določena hitrost ne presega 25 km/h), kazenske točke sploh niso predpisane.[3] Na podlagi navedenega je po presoji Ustavnega sodišča že na prvi pogled razvidno, da niso podane okoliščine, na katere prekrškovni organ veže svoje stališče, da je za odločanje o prekršku pristojno sodišče.[4] Zato je Ustavno sodišče odločilo, da je za odločanje o obravnavanem prekršku stvarno pristojen prekrškovni organ.

C.

9. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi četrtega odstavka 61. člena ZUstS in četrte alineje drugega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10, 56/11 in 70/17) v sestavi: predsednik dr. Rajko Knez ter sodnice in sodnika dr. Matej Accetto, dr. Dunja Jadek Pensa, dr. Etelka Korpič – Horvat, dr. Špelca Mežnar, Marko Šorli in dr. Katja Šugman Stubbs. Odločbo je sprejelo soglasno.

dr. Rajko Knez
Predsednik

---

[1] Primerjaj odločbo Ustavnega sodišča št. P-26/08 z dne 3. 12. 2009 (Uradni list RS, št. 104/09, in OdlUS XVIII, 53) ter številne druge.

[2] Dvanajsti odstavek 107. člena ZPrCP določa, da se z globo najmanj 1.200 EUR kaznuje za prekršek voznik, učitelj vožnje ali spremljevalec, ki ravna v nasprotju s policistovo zahtevo ali odredbo iz tretjega ali desetega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 18 kazenskih točk.

[3] Podobno že v odločbah Ustavnega sodišča št. P-27/09 z dne 21. 1. 2010 (Uradni list RS, št. 8/10), 6. točka obrazložitve, in št. P-2/10 z dne 18. 3. 2010, 6. točka obrazložitve.

[4] Iz obdolžilnega predloga izhaja, da je bil storilcu prekrška na kraju storitve prekrška s strani prekrškovnega organa izdan tudi plačilni nalog zaradi prekrška po petem v zvezi s prvim odstavkom 34. člena ZPrCP in prekrška po četrtem v zvezi s prvim odstavkom 37. člena ZPrCP. Izrečena mu je bila enotna globa 160 EUR. Četrty odstavek 37. člena ZPrCP določa, da se z globo 40 EUR kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje voznškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena. Navedena okoliščina kaže na to, da je bilo tudi prekrškovnemu organu že ob storitvi prekrška znano, da se za vožnjo mopeda, katerega konstrukcijsko določena hitrost ne presega 25 km/h, ne zahteva voznško dovoljenje.

Vrsta zadeve:

spori o pristojnosti

Vrsta akta:

drugi akti

Vlagatelj:

Postaja prometne policije Ljubljana

Datum vloge:

12. 7. 2018

Datum odločitve:

18. 9. 2019

Vrsta odločitve:

odločba

Vrsta rešitve:

določitev pristojnega organa

Objava:**Dokument:**

US32053